

var der en Indtægt paa 121,8 Mill. Kr. Her er der altsaa en Forøgelse paa 11 Mill. Kr. For indeværende Finansaar er der anslaaet en Indtægt af 124,9 Mill. Kr. Forøgelsen for næste Finansaar er altsaa 8 Mill. Kr. Jeg tør maaske for Kuriositetens Skyld anføre, at ved Overgangen til dette Aarhundrede, i Aaret 1899—1900, var Statens hele Indtægt 69½ Mill. Kr., saa at vi i mindre end 20 Aar efter al Sandsynlighed vil fordoble denne Indtægt. Men samtidig er ogsaa Udgiften omtrent fordoblet, saa der er ikke ad den Vej indvundet store Beløb for Statskassen.

Jeg skal straks gøre opmærksom paa, at i denne Indtægt er ikke medregnet den overordentlige Indkomstskat, som vil falde den 1. December 1916. Den findes vel opført i Teksten, men uden at der er sat noget Beløb ud for Linien, og det er sket af to Grunde. For det første af den Grund, at hvis den var blevet opført med et større eller mindre Beløb, med flere eller færre Mill. Kroner, vilde det have forrykket Billedet af, hvad den virkelige ordentlige Indtægt er i Finansaaret, som den skal optræde paa §§ 1—7, og for det andet, fordi det end ikke skønsomt er muligt at fastslaa, hvad den vil give. End ikke naar den overordentlige Indkomstskat er forfaldet og indbetalt 1. December i indeværende Aar, vil man deraf kunne slutte, hvorledes den vil forme sig næste Aar, idet de store Aktieselskaber, Banker, Rederier o. s. v. først vil komme til at udbetale den overordentlige Indkomstskat i næste Aar, og en Indtægt fra dem vil ikke tilflyde Statskassen i indeværende Aar. Altsaa af disse to Grunde er der ikke opført noget som helst Beløb for den. Den vil i Aar, for det Beløb, som indkommer, finde sin Plads paa Tillægsbevillingsloven, og saaledes vil det ogsaa synes mig naturligt, at Finansministeren næste Finansaar, naar han har modtaget det glædelige Budskab, som forhaabentlig 1. December vil bringe ham, og har meddelt det til Rigsdagen, vil opføre Beløbet paa Tillægsbevillingsloven for 1916—17.

Men jeg vil gerne sige om denne overordentlige Indkomstskat, at jeg forbeholder mig at stille Forslag om Ændring i Loven om denne, uden at jeg i Øjeblikket nøjere kan angive hvilke. Jeg har set, at det hist og her er blevet anført, at den Indtægt, som det var tilladt at have over Gennemsnitsindtægten, en Indtægt af 8,000 Kr., i og for sig var for høj, man kunde gaa lavere ned, og jeg har ogsaa set andre Steder anført, at

Partiet Venstre havde indlagt sig stor Fortjeneste ved at forandre det oprindelige Regeringsforslag om 15,000 Kr. til disse 8,000 Kr. Jeg kan ikke give den sidste Betragtning Ret, for hvis man havde beholdt Regeringsforslagets Bestemmelse, var man i Virkeligheden kommet langt videre. Det, som indførtes her, og som jeg stred imod saa stærkt, jeg kunde, og til Slutning indskrænkede saa vidt som muligt, og det, hint Parti vilde, var at bestemme, at kun Krigsindtægt som saadan skulde beskattes, medens Regeringsforslaget gik ud paa, at al Indtægt, som overskred Gennemsnitsindtægten af de 3 sidste Aar med et nogenlunde betydeligt Beløb, skulde beskattes ud fra den Betragtning, at de, som i saa vanskelige og for mange saa trykkende Aar havde en meget stor Indtægt, maatte bøde til Statskassen til Hjælp for de andre. Men man fastholdt, at Krigsindtægten skulde spille den afgørende Rolle; dette blev dog til Slutning indskrænket dertil, at Skatteyderen skal godtgøre overfor Finansministeriet, at ingen Del af hans Indtægt har været, hvad man populært kalder Krigsindtægt. Men det vil give Anledning til overordentlig mange Klager og Skøn fra Finansministeriets Side. Hvis man havde fastholdt den oprindelige Bestemmelse, var man kommet nemmere fra det, og der var ingen Uretfærdighed sket. Jeg ser ogsaa, at i andre Lande har man netop foreslaaet og vedtaget den Form, som oprindeligt var foreslaaet af Regeringen, og jeg har i et videnskabeligt Tidsskrift set, at denne Form for en Krigsindtægtsskat er blevet billigt. Dette siger jeg overfor det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som vistnok har Lyst til at have Videnskaben i Ryggen. Videnskaben har givet ham Uret, idet den har ment, at det Lovforslag, som Regeringen forelagde, var langt bedre end det, som til Slutning blev vedtaget — delvis ved det ærede Medlems Indflydelse. Jeg maa altsaa forbeholde mig at stille Forslag om Ændringer i den overordentlige Indkomstskat ogsaa af den Grund, at det dog nødtig skulde gaa saaledes, at man ved visse Transaktioner, som kan tænkes, unddrog sig denne overordentlige Indkomstskat. Hvis man f. Eks. fra Aktieselskabernes Side, enten ved Udvanding af Aktier eller ved en Forøgelse af Aktiekapitalen uden Forøgelse af Værdierne, skulde forsøge at komme ud over den overordentlige Indkomstskat, som satte et vist Forhold mellem Procenten af Kapitalen, og hvad der skal